

כ אשר השמיע ח"כ מתי פלר את הדברים מעל רוכן הכנסת, ערב סיום המשב הארוך, התקשו השומעים להאמין. זה לא היה מפליא, כי גם פלר עצמו התקשה תחילה להאמין, כאשר שמע את הדברים בעת ביקורו בארצות הברית. אולם בידיו היו מיסמכים שאיי אפשר היה להתנחש להם. העובדות העירו על עצמן.

”יהודים טהורים”

אחד המיסמכים הוא מיכתב של פעיל הקונגרס היהודי האמריקאי, סניף „האיחוד הפאציפי הצפוני” (סן פרנסיסקו). רזו לשונות: בשנים האחרונות... השתתפתי במי אמץ שקט להציל את יהודי אתיופיה ולהביאם לישראל.

גיבר רואן, העולם הזה

שרירותי את היתר-העליה שלהם. על אחד המיקרים נאמר: „מעולם לא הוסבר לנו בצורה משכנעת מזה הבטיס לפיקפוק ביהדותם של (פלוגי) ובני מישפחתו. נאמר לנו שהוא ובני מישפחתו באים מכפר, שתושביו התנצרו אייפעם בעבר, וחזי הסיכה היחידה שנמסרה לנו לספק ביהדותם.” ברשימה מופיע המיקרה של אשה לא-יהודיה, הנשואה ליהודי שעלה לישראל. הבעל אינו מעתיין בה עוד, והיא נשארה עם בנה באתיופיה. הבעל נשא, כנראה, אשה אחרת בישראל. מיכתב-לרוגמה של הארי הורביץ, יועץ ראש-הממשלה, באחד המיקרים: „אני כותב לך בשם ראש-הממשלה, מר יצחק שמיר, כדי לאשר את קבלת מיכתבך.

איני יכול להעיד על מיקרהו של (אותו האיש) מבלי לקבל מן הרשויות המוסמכות מידע מלא ומפורט. ביקשנו עכשיו מידע זה. אני מקווה שאם נעשה עוול, הוא יתוקן במהרה. אם ההחלטות שאתה מזכיר מבוססות על גורמים שאינך מכירם, אשתדל להעביר לך את המידע.”

מיכתב זה נושא את התאריך 18 בינואר 1988. שום הדעה נוספת לא התקבלה.

ציונות צינית

ב רור שכל הבעיה נובעת משליל טתה המוחלטת של מיפלטת ש”ס במישרד-הפנים, באמצעות המנהיג הצ” עיר והשאפתני, המנכ”ל אריה דרעי. חיימה של יותר מ-150 יזדים אתיר פיים, שנתרו תלויים על בלימה בא-

כך הם הפגינו נגד הרבנים ששללו את יהדותם. הם לא ידעו כי לאחיהם מצפה גורל מר עוד יותר: סגירת שערי הארץ לפנייהם

שלא הכירו ביהדותה. בנייהמישפחה שנתרו באתיופיה הפסיקו את הליכי העליה, מפני שאינם מוכנים לנטוש את אביהם. הוקן „נענש” על כי בתו העזה לעמוד על זכותה הרמוקרטית לפנות לבית-המישפט. מישרד-הפנים מסרב לאפשר לכל בנייהמישפחה לעלות לישראל, עד אשר יקבע בית-המישפט אם הבת בישראל היא יהודיה.”

● בנייהמישפחתו של איש מטיימס, המוגדר כפעיל מרכזי בהצלת יהודי אתיופיה. שניים מבניו ואחיו הורשו לפני שנתיים לעלות לישראל. אחרי שהגיעו לישראל, החליט מישרד הפנים שהשלושה אינם יהודים כהלכה. שני בנים התגיירו, והשלישי עובר עתה

פיע לרעה גם על איסוף כספים לישר- אל. ... אגא, אל תרשה לישראלים לסחוב את העניין עוד יותר, מפני שזה עלול להשפיע לרעה על עצם חיהם של האנשים הנדונים. עך כאן המיכתב.

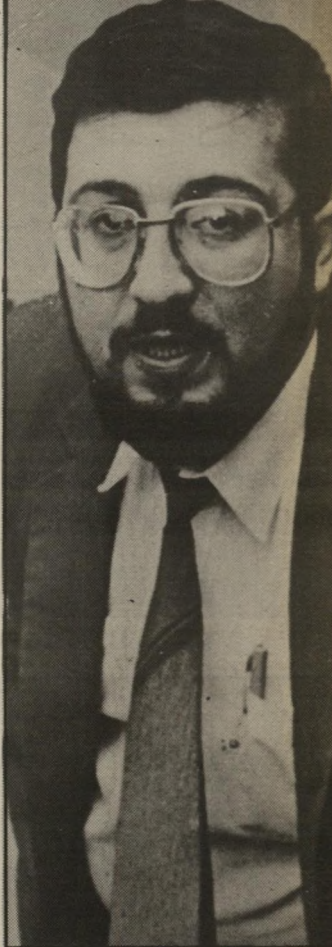
יהדות אילמת

מיכתב של פעיל אחר, ממדינת וושינגטון, לקהילה היהודית בסן פרנסיסקו אומר, בין השאר: „הבעיה קשורה בשאלה מיהו יהודי? פועל כאן אותו מישרד-הפנים

עוד כשרים-לעליה, בגלל הרישה לי- הוכחת שושלת-היוחסין. במיקרים רבים, לא זו בלבד שמהלך חיהם נקטע, אלא שגם חיהם נתונים בסכנה, בגלל הנסיבות הפנימיות באתיופיה. לרבים מהם יש קרובי-מישפחה בישראל הממתינים לבואם, ולא יעלה על הדעת למנוע מהם להתאחד עם מישפחותיהם.

אחד המיקרים האלה הוא המיקרה של צעיר (השם מופיע במקור) בן 17, שקיבל לפני כמה חודשים דרכון, ומאו הוא תלוי על בלימה. לצעיר הזה יש שני אחים חיים בסן-פרנסיסקו, שם הם פעילים בחייהקהילה, וכן אחות, החיה בישראל.

רות עמי, חזות

דרעי חיים בסכנה

הבגידה השחורה

ההחלטותיו גרמו לכך שעל שושנה מילר היה לפנות לבג”ץ. הוא שקיבל את ההחלטה הפסולה לגבי מניעת עלייתם של שרירי הקהילה היהודית האתיופית.

... ליהודי אתיופיה, בניגוד ליהודי ברית-המועצות, אין פרקליט בכנסת ובמישרד ראש-הממשלה. המיכתב מפרט את מיקרהו של אותו צעיר, שבית-המישפט העליון קבע ש” אחותו היא יהודיה כשרה כהלכה, ואומר: „יש סבירות רבה שהצעיר יגויס עכשיו לצבא (האתיופי). לכן הועלתה הרישה לאפשר לצעיר זה לבוא לארצות-הברית ולהצטרף אל אחיו בסן-פרנסיסקו.”

להלן מפורטים במיכתב עשרות מיקרים-לרוגמה. כיניהם:

● זקן בשנות ה-60 לחייו, שבתו, חתנו ושלושה מנכריו, בן נוסף ואחיינו נמצאים בישראל. הוא נותר באתיופיה יחד עם אשת בנו הנמצא אחר נשוי ואי שלהם ושני בנים אחרים, אחד נשוי ואי חד רווק. „לא למן זה סירבו לאפשר את העליה לישראל, מפני שאחת מבנותיו בישראל איימה לפנות לבג”ץ, אחרי

מיוון שמישרד-הפנים לא הכיר ביי- הדותה של האחות, ולא הסכים לרשום אותה כיהודיה, היא הגישה עתירה לב” ג”ץ. בית-המישפט ציווה על מישרד הפנים לרשום אותה כיהודיה. עד כמה שידוע לי, הרישום עדיין לא נעשה עד היום.

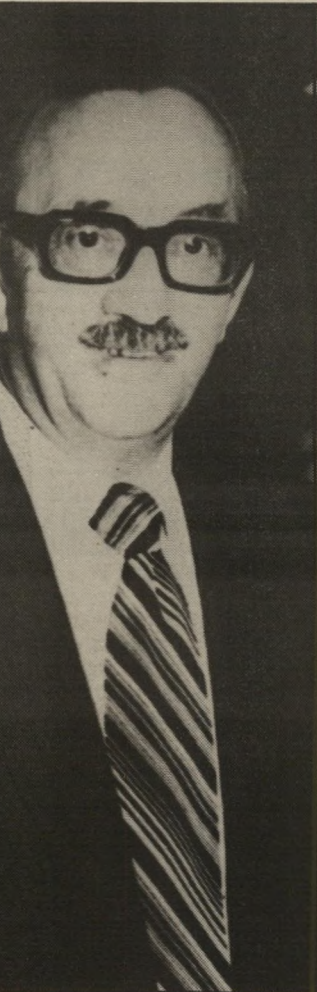
האחות והצעיר הם בני אותם האב והאם. בית-המישפט העליון בישראל ר” הקהילה היהודית בסן-פרנסיסקו מת” ייחסים אל המישפחה כאל יהודים. למרות זאת מסרב מישרד-הפנים לקבל את הוראת בית-המישפט העליון ולא אישר את עליית הצעיר, אף כי הוא מוכן לעבור גירור עם בואו לישראל. ניסיתי לפתור בעייה זו במשך יותר משנה, כלי הצלחה. קיבלתי מיכתב מאת הארי הורביץ, יועץ ראש-הממשלה ישראל, אך לשווא. התשובה היא תמיד בנוסח: „העברנו את התלונה לרשויות המוסמכות.” לאחר מכן לא באה שום הדעה נוספת.

לאור כל הבעיות שיש עכשיו לישראל בשטחים (הכבושים), אם תתי גלה הפרשה הזאת ברכים, זה יביא לביקורת נוספת על ישראל — לביקורת שהיא מוצדקת, לדעתי. זה יכול להשי

ההחלטותיו גרמו לכך שעל שושנה מילר היה לפנות לבג”ץ. הוא שקיבל את ההחלטה הפסולה לגבי מניעת עלייתם של שרירי הקהילה היהודית האתיופית.

... ליהודי אתיופיה, בניגוד ליהודי ברית-המועצות, אין פרקליט בכנסת ובמישרד ראש-הממשלה. המיכתב מפרט את מיקרהו של אותו צעיר, שבית-המישפט העליון קבע ש” אחותו היא יהודיה כשרה כהלכה, ואומר: „יש סבירות רבה שהצעיר יגויס עכשיו לצבא (האתיופי). לכן הועלתה הרישה לאפשר לצעיר זה לבוא לארצות-הברית ולהצטרף אל אחיו בסן-פרנסיסקו.”

להלן מפורטים במיכתב עשרות מיקרים-לרוגמה. כיניהם:

הורביץ תלויים על בניהם

דיס-אבכה, אחרי שהגיעו לשם בדרך קשה — לעיתים ברגל — תלויים עכ” קשאו במישחקי-הקאלאציה בישראל ובי- קנאותם של רבנים חשובים. כל זה קורה במדינה המתמיימת ל” היות ציונית — ושמסרה את קודש קורשיה, ענייני העליה, בידי תנועה חרדית אנטי-ציונית. ראש-הממשלה הלאומי-הציוני-הספר-פטריוטי, יצחק שמיר, נותן גיבוי מלא לשתפוי השחר- רים. קשה להעלות על הדעת תרגיל ציני יותר.